VEUS

AGRUPACIÓ PARROQUIAL
MARE DE DÉU DEL PILAR i SANT EUGENI, PAPA
-Barcelona-
Parròquia del Pilar

SETEMBRE DE 2023

EVANGELITZAR

L'evangelització és més que una simple transmissió doctrinal i moral. És en primer lloc testimoniatge: no es pot evangelitzar sense testimoniatge; testimoniatge de l'encontre personal amb Jesucrist, Verb encarnat en el qual la salvació s'ha acomplert. És un testimoniatge indispensable perquè, per damunt de tot, el món necessita «evangelitzadors que li parlin d'un Déu a qui ells mateixos coneixen i tracten familiarment» (EN 76). No és transmetre una ideologia o una "doctrina" sobre Déu, no. És transmetre Déu que es fa vida en mi: això és donar testimoniatge; i a més perquè «l'home contemporani escolta més a gust els qui donen testimoniatge que no pas els qui ensenyen, […] o si escolten els qui ensenyen, és perquè donen testimoniatge (*ibid*., 41). El testimoniatge de Crist, per tant, és al mateix temps el primer mitjà de l'evangelització (cf. *ibid*.) i condició essencial per a la seva eficàcia (cf. ibid., 76), per tal que sigui fructuós l'anunci de l'Evangeli. Ser testimonis.

Cal recordar que el testimoniatge comprèn també la fe professada, és a dir, l'adhesió convençuda i manifesta a Déu Pare i Fill i Esperit Sant, que per amor ens ha creat, ens ha redimit; una fe que ens transforma, que transforma les nostres relacions, els criteris i els valors que determinen les nostres eleccions. El testimoniatge, per tant, no pot prescindir de la coherència entre allò que es creu i allò que s'anuncia i allò que es viu. No s'és creïble només dient una doctrina o una ideologia, no. Una persona és creïble si té harmonia entre allò que creu i allò que viu. Molts cristians només diuen que creuen, però viuen d'una altra cosa, com si no ho fossin. I això és hipocresia. El contrari del testimoniatge és la hipocresia. Quantes vegades hem escoltat "aquest va a missa cada diumenge, i després viu així, així, així, així": és cert, és el contratestimoni.

Cadascun de nosaltres és cridat a respondre tres preguntes fonamentals, formulades així per Pau VI: «Creieu de veritat allò que anuncieu? Viviu allò que creieu? Prediqueu de veritat allò que viviu?» (cf. *ibid*.). Hi ha una harmonia: creus allò que anuncies? Vius allò que creus? Anuncies allò que vius? No ens podem conformar amb respostes fàcils, pre-confeccionades. Som cridats a acceptar també el risc desestabilitzant de la cerca, confiant plenament en l'acció de l'Esperit Sant que obra en cadascun de nosaltres, impulsant-nos a anar sempre més enllà: més enllà dels nostres confins, més enllà de les nostres barreres, més enllà dels nostres límits, de qualsevol tipus.

En aquest sentit, el testimoniatge d'una vida cristiana comporta un camí de santedat, fonamentat en el baptisme, que ens fa «partícips de la naturalesa divina, i, per això mateix, realment sants» (Const. dogm. *Lumen gentium*, 40), una santedat que no està reservada a pocs; que és do de Déu i requereix ser acollit i que fructifiqui per a nosaltres i per als altres. Nosaltres, elegits i estimats per Déu, hem de portar aquest amor als altres. Pau VI ensenya que el zel per l'evangelització brolla de la santedat, brolla del cor que és ple de Déu.

Llavors, hem de ser conscients que els destinataris de l'evangelització no són només els altres, aquells que professen altres credos o que no els professen, sinó també nosaltres mateixos, creients en Crist i membres actius del poble de Déu. I hem de convertir-nos cada dia, acollir la paraula de Déu i canviar de vida: cada dia. I així es fa l'evangelització del cor. Per a donar aquest testimoniatge, també l'Església com a tal ha de començar amb l'evangelització d'ella mateixa. Si l'Església no s'evangelitza a ella mateixa, es queda com una peça de museu. En canvi, allò que l'actualitza constantment és l'evangelització d'ella mateixa. Necessita escoltar sense parar allò que ha de creure, les raons de la seva esperança, el manament nou de l'amor. L'Església, que és un poble de Déu immers en el món i, amb freqüència, temptat pels ídols —molts— sempre necessita escoltar proclamar les obres de Déu. En una paraula, això vol dir que l'Església sempre té necessitat de ser evangelitzada, té necessitat d'agafar l'Evangeli, resar i sentir la força de l'Esperit que va canviant el cor (cf. EN 15).

Una Església que s'evangelitza per a evangelitzar és una Església que, guiada per l'Esperit Sant, és cridada a recórrer un camí exigent, un camí de conversió, de renovació. Això comporta també la capacitat de canviar les maneres de comprendre i viure la seva presència evangelitzadora en la història, evitant refugiar-se en les zones còmodes de la lògica del "sempre s'ha fet així". Són refugis que fan emmalaltir l'Església. L'Església ha d'anar endavant, ha de créixer contínuament, així romandrà jove. Aquesta Església està completament dirigida a Déu, per tant, és partícip del seu projecte de salvació per a la humanitat, i, al mateix temps, enterament dirigida a la humanitat. L'Església ha de ser una Església que troba dialògicament el món contemporani, que teixeix relacions fraternals, que genera espais d'encontre, aplicant bones pràctiques d'hospitalitat, d'acolliment, de reconeixement i integració de l'altre i de l'alteritat, i que té cura de la casa comuna que és la creació. És a dir, una Església que troba dialògicament el món contemporani, dialoga amb el món contemporani, però que troba cada dia el Senyor i dialoga amb el Senyor, i deixa entrar l'Esperit Sant que és el protagonista de l'evangelització. Sense l'Esperit Sant nosaltres només podrem fer publicitat de l'Església, no evangelitzar. És l'Esperit Sant en nosaltres, el que ens impulsa cap a l'evangelització i aquesta és la veritable llibertat dels fills de Déu.

Estimats germans i germanes, us renovo la invitació a llegir i rellegir l'*Evangelii nuntiandi:* si us he de dir la veritat, jo la llegeixo sovint, perquè és l'obra mestra de sant Pau VI, és l'herència que ens ha deixat a nosaltres per a evangelitzar.

Papa Francesc, març de 2023

Apostolat de l'oració

Intencions del Sant Pare, mes de **setembre de 2023:**

Per les persones que viuen al marge
Preguem perquè les persones que viuen al marge de la societat, en condicions de vida infrahumanes, no siguin oblidades per les institucions i mai no siguin descartades.

Al Pilar: Es resa el Rosari de dilluns a divendres a les 19,20 hores, i exposició del Santíssim cada primer divendres de mes i **cada dijous** no festiu (ni vigílies litúrgiques) del curs escolar a les 19'30 hores. Església oberta cada dia feiner de 10 a 13 h. (excepte dilluns) i de 18 a 20'30 h.
A Sant Eugeni: Es resa el rosari cada dia a les 19 hores (rosari meditat). Exposició del Santíssim cada dilluns no festiu tot el dia (de 10'30 a 19'45 h.) amb torns de vetlla (de moment sense data d'inici). *Capella del Santíssim* oberta per a l'oració i visita espiritual cada dia laborable de 9'30 a 20'30 hores.

BAPTISMES

- A St. Eugeni: acollida el dimarts dia 12 de setembre a les 20h. Celebració el dissabte dia 16 de setembre a les 18h.
- Al Pilar segons demanda i disponibilitat.

CATEQUESIS:AGRUPACIÓN PARROQUIAL CURSO 2023-2024

INCSCRIPCIONES MES DE SEPTIEMBRE
PARROQUIA DEL PILAR : de dilluns a dijous en horari de despatx, de 18 a 20'30h

INSCRIPCIONES SANT EUGENI
a partir del 1 de septiembre los días de despacho: martes, miércoles y viernes , en horario de despacho de 18 a 19'45h.

CURSO EMPEZARÁ EN OCTUBRE DESPUÉS DE LA FESTIVIDAD DEL PILAR. DIAS Y HORARIOS, POR CONFIRMAR

¡¡RECORDAMOS A LOS PADRES QUE SE HAN DE MATRICULAR TODOS LOS NIÑOS TANTO DE PRIMERO COMO DE SEGUNDO CURSO DE CATEQUESIS!!

HOMENANTGE MERESCUT

A Qui? Doncs a grups barcelonins els quals no compten en les analogies de Pop Rock (que si inclourien en el Duo dinámico o als Sírex) Jo vull referir-me a no rockers que residien a Barcelona: Gent com els «Màquina» amb el virtuós del Baix com Carles Benavent, els « Fusioon», amb el Santi Arisa i Manel Camp; «Orquesta Mirasol», la «Companyia Elèctrica Dharma», els «Iceberg », molt virtuosos.
Treballaven al marge de la cançó política però els seus coneixements de música clàssica, jazz avançat, salsa, flamenc.... eren molt grans. I això paradoxalment no es va traduir en grans vendes (quatre gats)
El Franquisme va produir ignorància musical i papanatisme en vers amb grups sobretot anglesos; això era confondre popularitat i simpatia amb bon coneixement musical.
Convé que els hi reconeixem la seva vàlua. Alguns d'ells estan morts, però feien música molt avançada i arriscada. Es mereixen tot el respecte però la gent s'estimava més veure concerts de: Cat Stevens, Rolling Stones, Patti Smith, Lou Reed, Supertramp...
A Barcelona no hi havia una tradició autòctona de rock and roll i aleshores la que feien aquests grups era basat en models de Jazz avançat (Jazz-Rock o "Jazz fusió") incloent salsa i flamenc. No eren Jazz pur, però tenien força similituds amb el jazz.
També cal separar-los del "Rock Català" de les comarques que tenen els primeres arrel als anys vuitanta i esclatant a la dècada del noranta (Pets, Sau, Sopa de Cabra...) que si eren clarament rockers.

Víctor García Toldrà

Amics parroquians,

Hem passat el mesos de juliol i agost amb unes calors extraordinàries, sobre tot el juliol, ja que no passava una gota d'aire.
A principis d'agost fou la festa del Santíssim Salvador del Vendrell, on amb la meva família passem l'estiu a la platja. En la seva homilia, Mossèn Norbert va parlar de la seva excursió al Mont Tabor, esmentant especialment els cotxes palestins que porten la gent a la muntanya. Com que te molta ironia, ens va explicar que va baixar resant jaculatòries per la por que li feia el trajecte. En el mont Tabor, les experiències dels apòstols Pere, Jaume i Joan van ser extraordinàries, juntament amb la transfiguració de Jesús, acompanyat de Moisés i Elies. Pere se sentia tan be allà que es proposà fer tres cabanes: pensava quedar-s'hi una bona temporada. Però de sobte una veu de Déu vinguda des del cel va dir" aquest és el meu fill estimat, escolteu-lo". Els va deixar espantats per terra. D'allà els va treure Jesús tot dient" no ho digueu a ningú fins que jo hagi ressuscitat".
També us haig fer esment de la preciosa festa de l'Assumpció de Maria al cel. I, quan acabi l'estiu, reprendrem les activitats de la nostra Parròquia, anant a Missa i rosari. Els dimecres, amb les nostres estimades monitores, fruirem de les seves propostes de relaxació i entreteniment. Vida creixent, la miraculosa, club de lectura, etc.
Adéu, amics, us desitjo que acabeu de fruir les vostres vacances d'estiu.

Margarita Portabella

CLUB DE LECTURA

DiJOUS dia 21 de SETEMBRE, a las 19'45h
Parròquia del Pilar

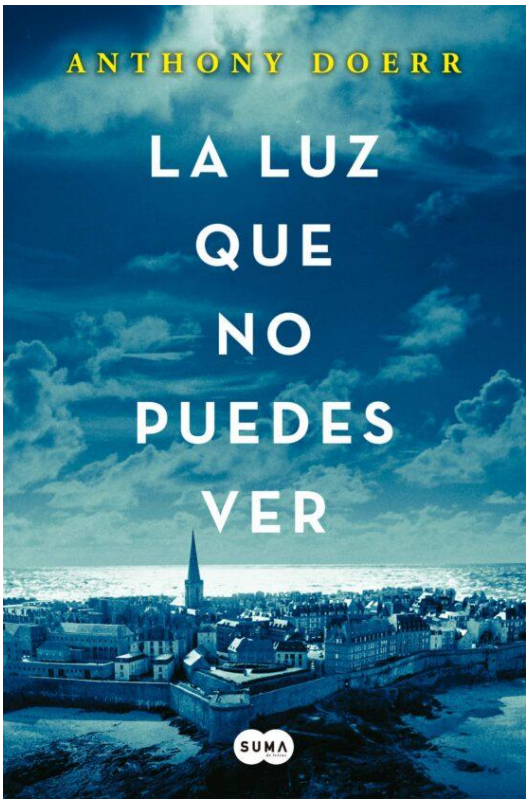

Propera reunió de Vida Creixent:
A St. Eugeni, els dos grups de Vida Creixent començaran a partir del mes d'octubre.
Al Pilar, dijous dia 14 setembre a les 17'30h

Pastoral de la Salut

Reunión de Pastoral de la Salud:
- En San Eugenio los 3r lunes de cada mes.

Goigs del Gloriós Sant Gil, Abat

LA SEVA FESTA EL PRIMER DE SETEMBRE

ENTRADA

Ple de celestials favors,
i de santedat espill:
Advocat sou dels pastors,
gloriós abat sant Gil.

De llinatge principal;
morts els pares, i parents,
repartíreu el cabal
en els pobres famolencs,
no fent paga de tals béns
per tal d'ésser més humil:

Advocat sou...

Diuen, que quan habitàreu
en aquest aspre desert,
de la Verge fabricàreu
la imatge amb tan gran encert,
que mostràreu ser expert
puix la féreu tan gentil:

Advocat sou...

En Espanya governava
Witissa, rei inhumà
que cruel aturmentava,
al qui era bon cristià;
contra sos fets tan tirans
predicàreu baronil:

Advocat sou...

Trobant-vos d'ell perseguit,
Volgué Déu que féssiu via,
i tanquéssiu en la nit
Olla, Campana, i Maria,
amb la Creu en companyia
deslliurant-ho de perill:

Advocat sou...

Vista la devoció
a la imatge de Maria,
i sent-ne Vós l'ocasió,
us ha fundat Confraria,
i cada any el vostre dia
festeja gent pastoril:

Advocat sou...

Pregant-vos tots de bon cor
ens guardeu de mortal fúria,
i que ens siau defensor
en les muntanyes de Núria;
no féssim a Déu injúria
de pecat ni cosa vil:

Advocat sou...

TORNADA

Puix Déu ens fa tants favors,
guardeu-los de tot perill
a vostres devots pastors,
gloriós abat sant Gil.

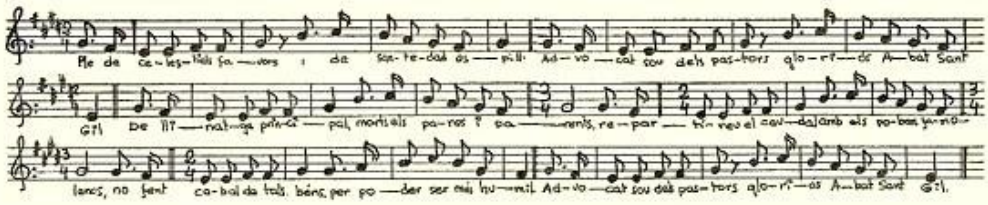

V. *Amavit eum Dominus, et ornavit eum.* R. *Stolam gloriae induit eum.*

OREMUS

Intercessio nos, quaesumus, Domine, beati Ægidii Abbatis commendet, ut, quod nostris meritis non valemus cjus patrocinio assequamur. Per Christum..... - R. *Amen.*

(AMB LLICÈNCIA ECLESIÀSTICA)

Librero andante

En un petit poble anomenat Lectoria, la gent vivia sota un cel de núvols grisos. Tot i que el paisatge estava ple de bellesa natural, els habitants poques vegades somreien o s'aturaven per apreciar el seu entorn.

La vida a Lectoria era rutinària i monòtona, i les converses entre els seus residents eren superficials i desproveïdes d'emoció.

Un dia, un home gran anomenat Eldric va arribar a la plaça del poble amb un carruatge ple d'objectes embolicats amb draps de colors. Va col·locar una catifa al terra i, amb les mans tremoloses però precises, va començar a desvetllar la seva col·lecció: eren llibres de totes mides i colors.

Tot i que alguns locals s'hi van acostar per curiositat, la majoria van passar sense parar atenció. Però Eldric, amb la seva veu suau i càlida, va començar a contar històries que van sorgir de les pàgines dels seus llibres, històries d'amor, aventura, misteri i descobriment. Les paraules d'Eldric s'entrellacen amb el vent, i el cel gris començava a aclarir-se, revelant un horitzó blau brillant.

A mesura que les històries van cobrant vida, la gent de Lectura va començar a sentir una cosa que no havia experimentat en molt de temps: emoció. Van començar a reunir-se per Eldric, escoltant atentament i permetent que les paraules pintessin imatges a les seves ments. Les històries d'Eldric els van transportar a mons desconeguts, els van desafiar a pensar diferent i els van obrir el cor a noves emocions.

A mesura que passaven els dies, les converses a Lectura van canviant. Els veïns van compartir les seves pròpies històries, inspirades en les narracions d'Eldric. Els nens jugaven al carrer, recreant batalles èpiques i viatges màgics. Els núvols grisos que un dia van fer ombra al poble es van dissipar, substituïts per colors vius i riures infecciosos.

L'acte de llegir havia transformat la lectura. La gent es va adonar que cada llibre era un portal a un altre món, una oportunitat de viure mil vides i connectar amb les experiències humanes de les generacions passades i actuals.

Eldric, havent sembrat l'amor per la lectura, va decidir allunyar-se. Però va deixar enrere una biblioteca a la plaça del poble, perquè els residents poguessin submergir-se en les històries sempre que volguessin.

I així, la lectura va florir com un oasi d'imaginació i creativitat, un recordatori del poder transformador dels llibres i del subtil acte de llegir.

Carme Faro

¡El Club Sénior regresa el día 13 de septiembre al Pilar!

¡Esperamos que sea un curso tan ameno como el anterior!

De momento, **estrenamos una nueva sala**, solo para nosotros, que hemos de agradecer a la parroquia, y contaremos con dos nuevos juegos de Rummikub para cuatro jugadores, que se sumarán al de 6 jugadores con el que ya contamos.

El primer día:

- **Nos explicaremos el verano**
- **repartiremos propaganda por el barrio**. No es que seamos pocos, dado que el año pasado éramos ya unos 20, es que queremos que más mayores tengan la oportunidad de compartir con nosotros.
- **Repasaremos las fotos del curso anterior**

En días sucesivos esperamos:

- Plantearnos nuestras dotes como actores
- Aprender una canción de Filipinas en tagalo
- Aprender juegos de magia
- Una visita guiada a la Catedral y a la Audiencia Provincial de Barcelona

Y lo que vaya surgiendo…

¿Os apeteceeeeeeee?

La Mare de Déu de la Mercè i els Mercedaris

Més conegut com l'Orde dels Mercedaris o l'Orde de la Mercè, és un orde religiós mendicant que va ser fundat a Barcelona (Principat de Catalunya) l'any 1218 per sant Pere Nolasc i sant Ramon de Penyafort, amb el suport de Jaume I el Conqueridor de la Corona d'Aragó, que els va investir com a cavallers del regne i el bisbe Berenguer II de Palou els reconegué com a clergues. El seu l'objectiu fou redimir els cristians captius dels musulmans, i que fins a l'any 1779 va aconseguir alliberar un total de 60.000 de captius a terres de Islam. Actualment es dediquen a un altre classe de captius: malalts, presos, pobres, drogoaddictes etc.

El Mercedaris com a força militar es van destacar al capdavant de les tropes catalanes en les conquestes de Mallorca (1229) i València (1238). Finalment el papa Gregori IX va reconèixer la seva l'existència mitjançant una butlla papal l'any 1235, que atorgava a l'orde la regla de Sant Agustí esdevenint orde clerical l'any 1317 i orde mendicant l'any 1690.

Les primeres constitucions de l'orde són de 1272. En ella es fixa el seu nom: Orde de la Mare de Déu de la Mercè de Redempció de Captius. Fins a aquesta data, l'orde havia estat coneguda també com a Orde de Santa Eulàlia, Orde de la Mercè, o Orde de la Mercè dels captius.

Els mercedaris pronunciaven quatre vots: els tres habituals de pobresa, castedat i obediència i el quart més característic de l'orde, el de lliurar-se ells personalment com a ostatges o lliurant llur vida, si calgués, per aquells captius que estaven a punt de perdre llur creença en la fe catòlica. Entre els segles XIV i XVIII foren nombroses les ocasions en què els pirates musulmans assaltaven nostres costes de llevant, en què s'emportaven com a ostatges moltes persones d'aquestes àrees, persones per les quals els musulmans demanaven un rescat o bé els venien com a esclaus al_nord d'Àfrica.

Era en aquell moment on entraven els mercedaris, que aquests anaven per diferents pobles per tal de recollir almoines, tot oferint serveis religiosos a fi i efecte de recaptar els diners suficients per comprar la llibertat dels dissortats captius. Un cop aconseguits els diners, s'hi enviava un membre de l'orde per tal de fer el pagament o per lliurar-se en lloc del captiu en cas que no s'haguessin aconseguit els diners acordats. Destaquen els casos de sant Ramon Nonat, sant Serapi i sant Pere Ermengol, que foren torturats i assassinats a canvi de lliurar un captiu en lloc seu.

A l'edat mitjana, "mercè", paraula d'origen llatí, que actualment la podem emprar com agraïment: moltes gràcies vol dir moltes mercès, igual que el "merci" francès del mateix origen, era sinònim de misericòrdia cap als més pobres, necessitats i marginats de la societat d'aquell temps: els captius cristians. A la seva redempció es van dedicar Pere Nolasc i els seus seguidors, i per això rebien el nom dels "homes de la Mercè"; ja que els frares atribuïen la seva fundació a la Verge Maria al tenir-li una gran devoció, "Mercè" acaba sent la manera com la denominen: Mare de Déu de la Mercè o de la Misericòrdia.

Les Constitucions de 1272, les primeres de l'Orde, van oficialitzar el nom de María en el títol anomenant-la: Ordre de la Mare de Déu de la Mercè de la redempció dels captius. La Mercè es celebra el 24 de setembre, és la festa Major de Barcelona, i la celebrem amb actes religiosos i profans que amb el temps han agafat un relleu popular i festiu. Té una molt bonica església amb una Verge preciosa i molt estimada pels barcelonins. Que la Mercè continuï protegint la ciutat de Barcelona, que prou falta ens fa.

Montse Carreras

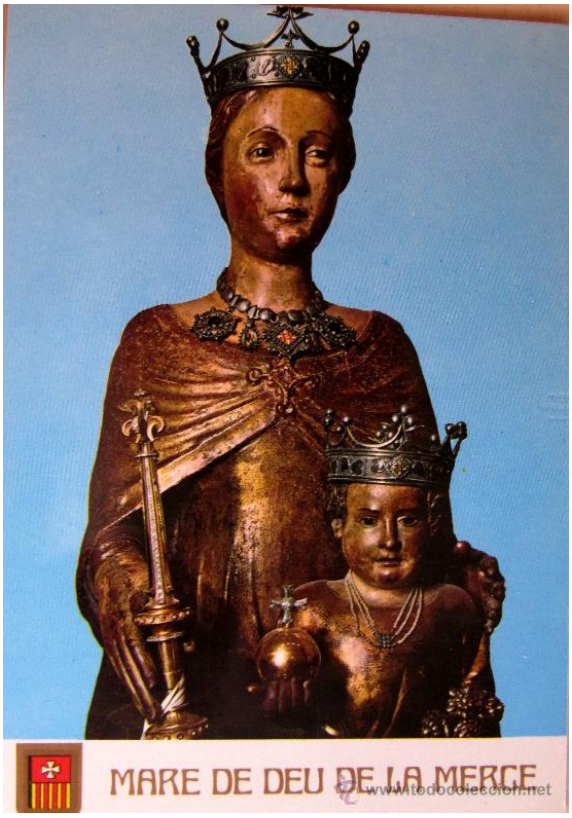

CALENDARI LITÚRGIC

SETEMBRE DE 2023						
Dll	Dm	Dmc	Djs	Dvs	Dss	**DMG**
				1	2	**3**
4	5	6	7	8	9	**10**
11	12	13	14	15	16	**17**
18	19	20	21	22	23	**24**
25	26	27	28	29	30	

1	div	Sant Gil
2	diss	MD de la Cinta
3	**Diu**	**XXII durant l'Any**
4	dll	MD de la Consolació
5	dmt	Sta. Teresa de Calcuta
6	dmc	MD de Guadalupe
7	djs	St. Esteve, bisbe
8	div	Nativitat Mare de Déu
9	diss	St. Pere Claver
10	**Diu**	**XXIII durant l'Any**
11	**dll**	Beat Bonaventura Gran
12	dmt	Dolç nom de Maria
13	dmc	St. Joan Crisòstom
14	djs	Exaltació Santa Creu
15	div	MD dels Dolors
16	diss	Sts. Corneli i Cebrià
17	**Diu**	**XXIV durant l'Any**
18	dll	St. Josep de Cupertí
19	dmt	St. Gener
20	dmc	St. Andreu Kim i companys
21	djs	St. Mateu, apòstol
22	div	St. Maurici
23	diss	Sta. Tecla
24	**Diu**	**MD de la Mercè**
25	**dll**	St. Dalmau
26	dmt	Sts. Cosme i Damià
27	dmc	St. Vicenç de Paül
28	djs	St. Venceslau
29	div	Sts Arcàngels Miquel, Gabriel i Rafel
30	diss	St. Jeroni

Bajo tu amparo nos acogemos,
santa Madre de Dios;
no deseches las súplicas que te dirigimos en
nuestras necesidades,
antes bien, líbranos de todo peligro,
¡oh siempre Virgen, gloriosa y bendita!

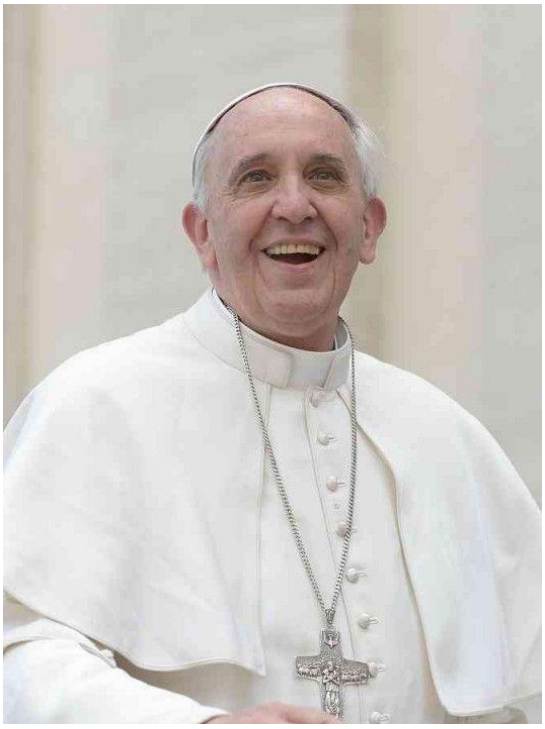

VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS

EUCARISTIES
Feiners: 20 hores (Castellà: dilluns, dimecres i divendres; Català: dimarts i dijous)
Vigílies de festiu: 20 hores (bilingüe)
Festius: 11 h (Català) i 13 h (Castellà).

ESGLÉSIA OBERTA
Feiners: 18'30 a 20'30 hores.
Capella del Santíssim de 9'30 a 20'30 h.
Exposició del Santíssim tots els dilluns (no festius) de 9 a 20 h. amb torns de vetlla. A les 19 h. rosari meditat i vespres. (de moment, no hi ha data d'inici)

HORARI DE DESPATX
Dimarts, dimecres i dijous de 18 a 19'45 h. (*dimecres només per a sol·licituds de partides*)
Secretaria: Sra. Maruja Ávila.

EUCARISTIES
Feiners: 19 hores (Català)
Vigílies de Festiu: 19 hores (Català)
Festius: Capella del Magníficat: 10 h (Català) i 12 hores (Castellà)

ESGLÉSIA OBERTA
Feiners: de 10 a 13 hores (excepte dilluns) i de 18 a 20'30 hores.
Exposició del Santíssim el primer divendres de cada mes, en acabar la missa i tots els dijous (ambdós excepte festius ni vigílies de festiu) del curs escolar, de 19'30 a 20'30 h.

HORARI DE DESPATX
Només sol·licituds de sagraments i disposició de locals. Expedients i partides es fan a Sant Eugeni
Dilluns i Dimecres de 18 a 19 h. Sra. Anna Pérez

SERVEIS COMUNS

PASTORAL DE LA SALUT
***Salus* (sagraments urgents) tel. 93 202 06 96**
Tel. Esperança: 93 414 48 48
St. Eugeni: P. Fermín Martínez

COMEDORES COMPULSIVOS ANÓNIMOS -O.A.
Dissabte de 19 a 21 h. al Pilar tel. 619.85.79.15

Club Sènior del Pilar
– Dimecres de 17'30 a 20h al Pilar - Sra. Núria de Salvador

CÀRITAS
Dilluns a divendres de 17 a 20 hores al Pilar
Sra. Anna Pérez (coordinadora)
- Acollida de dilluns a divendres de 17 a 19h
- Orientació laboral els dijous a les 17h

AMICS DEL GOIGS :
Els dimecres no festius a St. Eugeni de 18 a 20 h.
Tf. 93 321 64 51 Sr. Joan Torrell
amicsdelsgoigs@gmail.com
http://assocamicsdelsgoigs.blogspot.com

Menjador EMMAÚS
Menjador de dilluns a divendres de 13 a 16 hores, i despatx d' Emmaús de 11 a 12 hores, a Sant Eugeni. - Sra. Lourdes Servent

CATEQUESI COMUNIÓ
Dilluns de 18 a 19 hores al Pilar
Dissabtes de 19 a 20 h. a St. Eugeni
Missa d'infants: dissabte a les 20 h. a St. Eugeni
Coordinadora: Sra. Rosa Pifarré

PARRÒQUIA DE SANT EUGENI I, PAPA
C/ Comte Borrell, 307
08029-Barcelona
Tel. 935026473

E-mails parroquials:
mdpilar35@arqbcn.org
santeugeni80@arqbcn.org

PARRÒQUIA DE NOSTRA SRA. DEL PILAR
C/ Casanova, 175
08036-Barcelona
Tel. 93 430 95 88

Web de l'agrupació parroquial
http://parroquiapilarsanteugeni.com

VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS VEUS